اقتصاد سرآمد
سه‌شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۰ - شماره ۱۰۶۵

پرونده میادین مشترک گازی بسته شد

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با اشاره به امضای قرارداد توسعه میدان گازی مشـــترک «فرزاد بی»، گفت: پرونده میادین مشترک گازی ایران با امضای این قرارداد بسته شد.به گزارش اقتصادسرآمد، مسعود کرباسیان در مراسم امضای قرارداد توسعه میدان مشترک فرزاد بی، افزود: این قرارداد نقطه اتمام میادین مشترک میادین گازی است.وی ادامه‌داد: اواخر پارسال قرارداد توسعه آخرین فاز پارس جنوبی امضا شد و منابع مالی از طریق اوراق مشارکت تامین شده و به پروژه تزریق می‌شود.کرباسیان با اشاره به اینکه قرارداد میدان بلال نیز امضا شده، تاکید کرد: پایان پروژه‌های گازی در هشت سال گذشته، ۱۷ فاز پارس جنوبی به بهره‌برداری رسید و تولید گاز از این میدان مشترک از ۲۸۵ میلیون مترمکعب در روز به بیش از ۷۲۰ میلیون مترمکعب رسید.معاون وزیر نفت اضافه‌کرد: در میادین مشـــترک نفتی نیز تقریبا کار تمام شده است، به‌طوری‌که هشت قرارداد به امضا رسیده و ۲ قرارداد نیز در دست امضا است و در صورت موافقت شورای اقتصاد کار تمام خواهد شد.به گفته کرباسیان، در هشت سال گذشته بهره‌برداری از میادیت نفتی افزایش ۵.۷ برابری را به ثبت رسانده که بیشترین مورد آن در میادین غرب کارون بوده است.

تاثیر پذیری نفت ایران از توافق ۱+۴ «اقتصاد سرآمد» بررسی می‌کند

سناریوی ایران در بازارهای جهانی چیست

گروه انرژی – داغ شدن بحث مذاکرات مجدد هسته‌ای میان ایران و گروه ۱+۴ در کنار مذاکرات غیرمستقیم با ایالات‌متحده بار دیگر به یکی از داغ‌ترین بحث‌های محافل سیاسی و حتی نفتی ایران و جهان تبدیل شده است. توافقی که در صورت دستیابی به آن، ایران بار دیگر خواهد توانست آزادانه نفت خود را به مشتریان بین‌المللی خود عرضه کند. کارشناسان معتقدند است که ایران در صورت دستیابی به توافق چه پیش از انتخابات ریاست جمهوری و چه در دولت بعدی و اواخر سال ۲۰۲۱ می‌تواند یک تا ۲ ماه بعد از حصول توافق شیر فلکه نفت خود را به بازارهای جهانی باز کند.

به گزارش اقتصاد سرآمد، در صورت تحقق لغو تحریم‌ها، ایران می‌تواند ۱/۵ تا ۲ میلیون بشکه عرضه نفت خود را افزایش دهد. آن‌گونه که از حرف‌های کارشناسان نفتی برمی‌آید، ایران در فاز نخست افزایش صادرات به جای افزایش تولید سریع، می‌تواند به ذخایر نفتی داخل کشور بر روی دریا و ذخایرش در چین نیز متکی باشد. به مشتریان عمده آسیایی و برخی کشورهای خاورمیانه و اروپا مشتریان سنتی نفت ایران هستند که در صورت لغو تحریم‌ها به سرعت خریدهای خود از ایران را از سر بگیرند.حصول توافق میان ایران و کشورهای عضو برجام به همراه ایالات‌متحده طی هفته‌های اخیر به یکی از اساسی‌ترین مسائل مورد توجه بازار جهانی تبدیل شده و هر چند وقت یک بار با آمدن خبرهایی از سطوح جدید تولید ایران یا نزدیک شدن هر چه بیشتر به بازگشت رسمی جریان نفت ایران به بازار جهانی، قیمت‌ها و بازار را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد. به نظر می‌رسد یکی از مهم‌ترین چالش‌های بازار جهانی که می‌تواند بر روی قیمت‌ها نیز تا حدی تاثیرگذار باشد، زمان دقیق بازگشت طلای سیاه ایرانی‌هاست.

موانع اتصال نفت ایران به بازارهای جهانی

سیدمهدی حسینی درباره توافق احتمالی در مذاکرات وین و تاثیر آن بر اوضاع نفت ایران به روزنامه اقتصاد سرآمد، گفت: اگر تحریم‌های نفتی، بانکی، حمل و نقل، کشتیرانی و بیمه برداشته شود صنعت نفت ما به بازار متصل می‌شود، در کل در صورت لغو تحریم ما مشکل زیادی برای بازگشت به بازار نداریم چراکه به‌لحاظ فنی چاه‌ها خوب نگهداری شده و زنده هستند و جریان دائمی از چاه‌ها گرفته شده، گرچه برخی آنها نیاز به کار حفاری، ورک‌اور و تعمیرات دارند اما مشکل فنی نخواهیم داشت.

تاثیر پذیری نفت ایران از توافق ۱+۴

وی با اشاره به سیاسی بودن فرآیند مذاکرات و احتمال حصول توافق میان ایران و طرف مقابل در زمان‌های متفاوت دو سناریو را در این رابطه مطرح کرد و افزود: سناریوی اول بر این مبناست که در یک روند سریع و تا پیش از انتخابات ریاست جمهوری در ایران توافقی میان طرفین حاصل و به سبب آن ایران و آمریکا متعهد شوند که به تعهدات برجامی خود و شرایط پیشاتحریمی بازگردند. در صورت حصول چنین توافقی تا پیش از انتخابات در همین ماه مه، می‌توان در ماه ژوئن یا جولای شاهد بازگشت نفت ایران به بازارجهانی بود.

سناریوی پیش روی نفت ایران

حسینی اما سناریوی دومی را نیز مطرح می‌کند که در صورت عدم دستیابی به توافق در یک ماه آتی پیش از انتخابات، باید منتظر سرکار آمدن دولت جدید و استقرار تیم مذاکراتی آن بود. این کارشناس نفتی معتقد است که در چنین شرایطی ممکن است دستیابی به توافق میان طرفین تا پایان ۲۰۲۱ یا زمستان سال‌جاری به درازا بکشد و همانند حالت قبلی یک تا ۲ ماه بعد نفت ایران وارد بازار جهانی شود.وی تاکید داشت: یکی از کلیدی‌ترین مباحثی که اخیرا همواره مطرح شده، بحث توان صادراتی ایران در صورت لغو تحریم‌ها است. طی ماه‌ها و هفته‌های اخیر، در این خصوص گزارش‌های بی‌شماری از سوی رسانه‌های بین‌المللی، شرکت‌های نفتی و ردیابی نفتکش‌ها منتشر شده است و مسوولان دولتی نیز بارها به آن اشاره کرده‌اند. با توجه به محدودیت‌های صادراتی ایران طی سال‌های اخیر و عدم امکان مداخله رسمی در بازار اکنون ایران در صورت رفع تحریم‌ها با گزینه‌های متفاوتی برای تحقق برنامه افزایش صادرات خود روبه‌رو است. حجم نفتی که ایران به بازار عرضه خواهد کرد، بستگی به رویکرد مدنظرش خواهد داشت و در این میان گزینه‌هایی نیز برای تحقق این امر در دسترس است. یکی از منابع در دسترس، ذخایر نفتی هستند که شامل مخازن داخل کشور، نفت ذخیره‌سازی شده بر روی آب یا در چین می‌شوند. گزینه دیگر نیز افزایش تولید خواهد بود و البته که ترکیب عرضه نفت ذخایر و افزایش تولید سریع داخلی نیز می‌تواند راه حل دیگری برای این امر محسوب شود.ایران می‌تواند ذخایر نفت خود را در بازه‌ای ۶ ماهه تا یک ساله وارد بازار کند. به این معنا که در ۶ ماه نخست پس از لغو احتمالی تحریم‌ها، ایران نیازی به افزایش تولید سریع نداشته باشد و بخش عمده عرضه خود را از منابع ذخیره خود انجام دهد و پس از آنکه میزان قابل توجهی از ذخایر خود را عرضه کرد، در شش ماه دوم پس از حصول توافق صادرات نفت خام را بیشتر به تولید خود متکی کند. با توجه به عدم موضع گیری اوپکی‌ها در هفته‌های اخیر و استقبال بسیار از بازگشت ایران به بازار، به نظر می‌رسد این افزایش صادرات برای اوپک و مباحث تولیدی آن هم چندان دردسرساز نباشد. ضمن آنکه ایران، لیبی و ونزوئلا از توافق کاهش تولید اوپک پلاس معافند. ایمان ناصری نیز معتقد است که این افزایش صادرات احتمالی از سوی ایران، در چارچوب اوپک پیش خواهد رفت و با مشکلی در این زمینه مواجه نخواهد شد.

برگزیده انرژی

مدیرعامل توانیر

۳۰۰ تن گاز گلخانه‌ای نتیجه استخراج هر واحد رمزارز

مدیرعامل شرکت تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران (توانیر) گفت: استخراج هر واحد رمزارز ۳۰۰ تن گاز گلخانه‌ای تولید می‌کند.به گزارش اقتصادسرآمد، محمدحسن متولی‌زاده در نشست پیک تابستان با حضور مدیران کل روابط عمومی وزارت نیرو و توانیر و ارتباط تصویری با مدیران روابط عمومی شرکت‌های توزیع و برق منطقه ای در مرکز پایش صنعت برق، افزود: بر این اساس برخورد با استخراج کنندگان غیرمجاز ارزهای مجازی از اهمیت بالایی برخوردار است. وی در ادامه از افزایش پیک بار شبکه سراسری به ۴۹ هزار و ۷۰۰ مگاوات تا روز ۲۶ اردیبهشت‌ماه خبر داد و خاطرنشان کرد: این میزان مصرف بیش از ۶ هزار مگاوات نسبت به مدت مشابه سال قبل رشد یافته است.مدیرعامل توانیر اضافه کرد: کاهش سه‌هزار و ۵۰۰ مگاوات از توان تولید نیروگاه‌های برق‌آبی به دلیل کاهش ذخیره آب سدها، از دیگر مسایل شبکه در فصل گرما است. متولی‌زاده بر ضرورت تامین برق مطمئن و پایدار و تلاش جدی همکاران صنعت برق در بخش‌های فنی، همچنین لزوم پشتیبانی موثر روابط عمومی‌های صنعت برق از تلاش‌ها در این بخش و تمرکز بر موضوع پیک شبکه تاکید کرد.وی گفت: بار مدیریت شده شبکه در سال گذشته بیش از پنج هزار و ۶۰۰ مگاوات بود که امسال سه‌هزار و ۵۰۰ مگاوات به آن افزوده شده و باید حدود ۱۰ هزار مگاوات مدیریت بار در بازه زمانی نسبتا طولانی اتفاق بیافتد. مدیرعامل توانیر از ابلاغ سهمیه قابل تامین هر استان با امضای وزیر نیرو خبر داد و تاکید کرد: لازم است با تدبیر استانداران و مدیران استانی و پشتیبانی روابط عمومی‌های صنعت برق، سهمیه و سقف تعیین شده برای هر استان رعایت شود تا نیازی به اعمال محدودیت‌های اضافی نباشد.وی، عدم انتقال مشکلات ناشی از کوتاهی در رعایت سقف تعیین شده از یک استان به استان‌های دیگر را نکته کلیدی عنوان کرد و ابراز امیدواری کرد: با کنترلی که انجام می‌شود سهمیه‌های استانی به دقت رعایت شود و در غیر این صورت هر استانی که رعایت نکند با چالش‌های مربوط به خود مواجه می‌شود.متولی‌زاده خاطرنشان کرد: پاداش به استان‌ها از افزایش قابل توجهی برخوردار شده، به گونه‌ای که نسبت به پارسال افزایش ۲ برابری یافته است.مدیرعامل توانیر افزود: این پاداش با تصمیم هر استان به‌طور مناسب به مشترکان و مردم اختصاص می‌یابد.وی با اشاره به لزوم تمرکز بر مصارف سرمایشی و روشنایی، تنظیم دمای کولرهای گازی روی دمای ۲۵ و بالاتر، استفاده از دور کند کولرهای آبی و کاهش مصرف روشنایی در طول روز تاکید کرد.

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران

عملکرد مطلوب صنعت گاز در حوزه بین‌الملل

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران با بیان اینکه عملکرد صنعت گاز در حوزه بین‌الملل مطلوب بوده است، تأکید کرد که این مجموعه باید در حوزه داخلی هم به‌عنوان شرکتی پیشرو مطرح شود.به گزارش اقتصادسرآمد، حسن منتظرتربتی امروز در بیست‌وششمین نشست رؤسای روابط عمومی صنعت گاز اظهار کرد: عملکرد شرکت ملی گاز میان شرکت‌های دولتی زبانزد است، اما عمده ارکان جامعه از این موضوع بی‌خبر ماندند که بخشی از آن به‌دلیل احتیاط از جانب خودمان برای انتشار اخبار بوده است.وی افزود: پارسال از مجموع چهار شرکت تابع وزارت نفت (شرکت ملی نفت، شرکت صنایع پتروشیمی و شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی) تنها شرکت ملی گاز تحریم نشد که یکی از دلایل آن احتیاط در انتشار بعضی اخبار بوده است که البته این احتیاط نباید بیش از اندازه باشد.معاون وزیر نفت در امور گاز تصریح کرد: به هر حال شرکت ملی گاز ایران در بخش‌های بین‌المللی خود را حفظ کرده استف اما در بخش‌های داخلی باید به‌عنوان شرکتی پیشرو و خدمتگزار مطرح شود.تربتی تأکید کرد: شرکت‌های دولتی به‌طور معمول در سال آخر هر دولت عمده زمان خود را صرف تکمیل پروژه‌های پیشین می‌کنند، اما مجموعه گاز به مقدار سال‌های گذشته پروژه فعال دارد و تغییری در رفتار حرفه‌ای و سازمانی ما به وجود نیامده است.وی افزود: شاید همه ما هنوز درباره روابط عمومی و کارکرد آن نمی‌دانیم زیرا تعریف درستی نداریم و این موضوع همه را درگیر کرده است. یک شناخت مشخص از روابط عمومی و از وظیفه روابط عمومی و از میزان فعالیت و حوزه فعالیتش مشخص نیست.به گفته مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران، جایگاه روابط عمومی‌ها در سازمان‌ها به دلیل مشخص نیست، یعنی نوع روابطشان با مدیران و اطلاعاتی که دو طرف از هم دارند شاید خیلی مشخص نباشد و بی‌جهت نیست که روابط عمومی را بیشتر از اینکه یک تخصص بدانند یک هنر می‌دانند و بعضی‌ها آن را هنر هشتم نامگذاری کرده‌اند، اما واقعیت این است که این عدم شناخت هم به اهمیت روابط عمومی برمی‌گردد و هم به نگرانی‌هایی که از این عدم شناخت در سازمان‌ها وجود دارد و می‌تواند سبب عدم توفیق و تحقق برنامه‌ها شود.تربتی در ادامه گفت: در طول سال‌های گذشته روی موضوع برندسازی بحث‌های زیادی شده است. ما برندی به نام «آقای ایمنی» داشتیم، اما نتوانستیم آن را ارتقا دهیم که حالا گفته شد ما توانسته‌ایم موفق شویم به همان شخصیت برگردیم و از آن استفاده کنیم، یعنی این را به‌عنوان یک خبر خوب دادیم، اما از این بابت که کارمان حتی در زمینه نمادسازی و برندسازی هم تداوم نداشته و نتوانستیم خلاقانه کار کنیم قابل تأمل است.

با حضور زنگنه انجام شد؛

امضای قرارداد ۱.۸ میلیارد دلاری برای توسعه میدان مشترک گازی

قرارداد توسعه میدان گازی مشترک «فرزاد بی» به ارزش یک میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار به یک شرکت ایرانی واگذار شد.

به گزارش اقتصادسرآمد، قرارداد توسعه میدان مشترک فرزاد بی با حضور بیژن زنگنه وزیر نفت، بین شرکت ملی نفت (کارفرما) و شرکت پتروپارس (پیمانکار) به امضا رسید.مدت زمان اجرای این قرارداد پنج سال در نظر گرفته شده و هدف از اجرای این قرارداد که در قالب قرارداد بیع متقابل است، دستیابی به برداشت روزانه یک میلیارد فوت‌مکعب گاز غنی (۲۸ میلیون مترمکعب و معادل یک فاز استاندارد پارس جنوبی) است.

میزان گاز درجای میدان فرزاد بی در حدود ۲۳ هزار میلیارد فوت مکعب برآورد شده است که میزان میعانات گازی آن حدود پنج‌هزار بشکه در ازای هر میلیارد فوت‌مکعب گاز تخمین زده می‌شود.

گاز تولیدی این میدان برای فراورش به تاسیسات خشکی منطقه پارس ۲ کنگان منتقل می‌شود تا کاهش تولید از میدان مشترک پارس‌جنوبی در سال‌های بعد را جبران کند.در تاسیسات خشکی ابتدا میعانات گازی از گاز ترش تفکیک شده و سپس به منظور تثبیت به پالایشگاه فازهای ۱۲ و ۱۹ پارس جنوبی منتقل خواهد شد.

گاز خروجی از تاسیسات خشکی طرح فرزاد بی نیز برای فراورش بین پنج پالایشگاه موجود در منطقه پارس ۲ توزیع می‌شود.این قرارداد شامل حفاری هشت حلقه چاه تولیدی، ساخت و نصب دو سکوی سرچاهی فرعی و اصلی، ساخت تاسیسات جداسازی مایعات در سکوی اصلی، احداث یک رشته خط لوله دریایی ۳۶اینچ به‌طول تقریبی ۲۳۰ کیلومتر برای انتقال سیال ترش از سکوی اصلی به تاسیسات خشکی، احداث یک رشته خط لوله دریایی ۱۰ اینچ به طول تقریبی ۲۳۰ کیلومتر برای انتقال میعانات به خشکی، ساخت یک رشته خط لوله ۲۰ اینچ رابط دو سکو به طول سه کیلومتر، احداث تاسیسات ساحلی طرح شامل تجهیزات دریافت سیال ترش تولیدی بخش فراساحل و جداسازی میعانات به همراه تاسیسات جانبی و خطوط لوله خشکی برای انتقال و توزیع گاز ترش و میعانات به پالایشگاه‌های مستقر در منطقه پارس ۲ است.میدان مشترک گازی فرزاد بی در محدوده بلوک فارسی در نوار مرزی ایران و عربستان و در فاصله نزدیک ۲۰ کیلومتری جزیره فارسی واقع شده است.

اخبار شرکت‌ها

تحقق رشد ۳۸ درصدی ظرفیت پتروشیمی ایران در هفته جاری

معاون وزیر نفت و مدیر عامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اعلام خبر افتتاح سه طرح پتروشیمی با فرمان رییس جمهوری در پایان هفته جاری، گفت: افتتاح ۱۷ طرح با ظرفیت ۲۵ میلیون تن در یک سال، رکورد بی نظیر در کارنامه ۵۸ ساله صنعت پتروشیمی است.به گزارش اقتصادسرآمد، از شرکت ملی صنایع پتروشیمی بهزاد محمدی با بیان این‌که توسعه هوشمندانه صنعت پتروشیمی با جدیت در شرکت ملی صنایع پتروشیمی دنبال و پیگیری می شود، افزود: یکی از افتخارات صنعت پتروشیمی برنامه ریزی دقیق نقشه توسعه و اجرا براساس برنامه ریزی است.وی گفت: در ابتدای سال ۹۹ بهره برداری از ۱۷ طرح پتروشیمی برنامه‌ریزی و اعلام شد که تا به امروز ۱۴ طرح به‌طور رسمی با فرمان رییس‌جمهوری به بهره برداری رسید و برنامه افتتاح سه طرح باقی‌مانده که به دلیل شیوع ویروس کرونا با تاخیر همراه شد، در هفته جاری به‌طور رسمی انجام می‌شود.محمدی با تاکید بر اینکه با بهره برداری از این سه طرح، شرکت ملی صنایع پتروشیمی به تعهد افتتاح ۱۷ طرح پتروشیمی در یک سال عمل کرده است، خاطرنشان‌کرد: طرح متانول سبلان با ظرفیت یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن در سال، طرح اوره و آمونیاک مسجد سلیمان با ظرفیت یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن در سال و طرح اکسیر حلال عسلویه با ظرفیت ۵۰ هزار تن در سال تولید پنتان و هگزان که برای نخستین بار در صنعت پتروشیمی اجرا شده است، این هفته به طور رسمی افتتاح می‌شوند.معاون وزیر نفت با بیان این که از سال ۱۳۴۲ تا سال ۱۳۹۸ ظرفیت نصب شده این صنعت ۶۵ میلیون تن بود که امروز به ۹۰ میلیون تن افزایش پیدا کرده است، گفت: ۲۵ میلیون تن افزایش ظرفیت در یک سال و رشد ۳۸درصدی حاکی از ثبت رکورد بی نظیر در این صنعت است.مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی با تاکید بر اینکه NPC معمار توسعه صنعت است، ادامه‌داد: افزون بر برنامه‌های توسعه‌ای باید به این نکته اشاره کرد که پتروشیمی امروز در حوزه ارز آوری، تامین و عرضه ارز از طریق سامانه نیما پیشتاز است.وی اضافه‌کرد: تا سال ۱۴۰۴ ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی حداقل به ۱۳۰ میلیون تن خواهد رسید و با توجه به طرح‌های جهش سوم، طرح‌های پیشران و نیز طرح‌های خوراک ترکیبی سبد تولید محصولات پتروشیمی ایران متنوع می‌شود و تنوع در سبد محصولات در سال‌های آتی منجر به کاهش واردات محصولات راهبردی پایین دستی خواهد شد.

شرکت پایانه‌های نفتی ایران گواهینامه استاندارد مدیریتی دریافت کرد

شرکت پایانه های نفتی ایران موفق به کسب گواهینامه های استاندارد مدیریتی از شرکت SGS IRAN شد.به گزارش اقتصاد سرآمد، مدیرعامل شرکت پایانه های نفتی ایران گفت : شرکت پایانه های نفتی ایران به عنوان یک شرکت عملیاتی ، تخصصی و حرفه ای در مواجهه با نمایندگان مشتریان خود را ملزم به رعایت همه استانداردهای داخلی و بین المللی می داند.عباس اسدروز در اختتامیه ارزیابی و ممیزی سیستم های مدیریتی شرکت که به صورت آنلاین و از طریق ویدئو کنفرانس و با حضور مدیران و روسای شرکت و با تیم ممیزی خارجی برگزار شد، اظهار کرد: در این ارزیابی که در دو روز انجام شد تمام مدارک و مستندات لازم برای ممیزان ارسال و ارزیابی به صورت آنلاین پایش و کنترل شد.وی اظهار داشت : در راستای صحه گذاری بر عملکرد فرآیندهای جاری سازمانی براساس استانداردهای بین المللی ، برنامه ممیزی خارجی با حضور ممیزان حوزه های مدیریت کیفیت ، مدیریت بهداشت و ایمنی ،، مدیریت محیط زیست و نظام مدیریت ایمنی ، بهداشت و محیط زیست برگزار و در پایان براساس یافته های ممیزی ، گواهینامه های استاندارد سیستم مدیریت یکپارچه شرکت پایانه های نفتی ایران برای یکسال دیگر تمدید شد.اسدروز تاکید کرد : : این ممیزی برای تمدید گواهینامه های (مدیریت کیفیت ISO ۹۰۰۱: ۲۰۱۵) و (مدیریت زیست محیطی ISO ۱۴۰۰۱ : ۲۰۱۵) و (نظام مدیریت ایمنی ، بهداشت و محیط زیست (HSE MS و گواهینامه (مدیریت ایمنی و بهداشت حرفه ای ISO ۴۵۰۰۱: ۲۰۱۸) انجام شد که خوشبختانه گواهینامه های یادشده بمدت یکسال تمدید شدند.وی افزود: دریافت این استانداردها مرهون تلاش‌های بی‌شائبه و خالصانه تمامی همکاران در بخش‌های مختلف شرکت می باشد

رفع اشکال از تحریک واحد شماره ۳ نیروگاه حرارتی شازند

تعمیر و بازسازی دو عدد از کارت‌های سیستم کنترل تحریک ژنراتور واحد شماره سه نیروگاه حرارتی شازند در کوتاهترین زمان انجام و نقص سیستم تحریک آن مرتفع گردید.به گزارش اقتصادسرآمد، شهرام ایرانپاک مدیر عامل نیروگاه در این خصوص گفت: در هنگام اتصال واحد شماره سه به شبکه سراسری بعد از انجام تعمیرات اساسی واحد مذکور، سیستم تحریک، ولتاژ ژنراتور را به خوبی کنترل نکرد و مانع از راه‌اندازی شد. اما با تلاش و همت پرسنل متخصص و مجرب کارکنان اداره تعمیرات فشار قوی (HV)، تحریک، حفاظت، با رفع نقص سیستم تحریک واحد در کمترین زمان ممکن این واحد در مدار تولید قرار گرفت و با انجام این مهم خدمات شایانی به شبکه برق سراسری کشور صورت پذیرفت.پیام همتی مدیر امور الکتریک در توضیح این خبر گفت: به دلیل عدم تولید کارت‌های SMA و DRF توسط شرکت تولید کننده، کارت‌های مذبور در سیستم تحریک واحد سه در مجموعه کارت‌های معیوب و از رده خارج شده بودند. اما به دلیل نیاز مبرم به این کارت‌ها، کارکنان تعمیرات الکتریک با همت و تلاش توانستند در کوتاه‌ترین زمان و با استفاده از تجربه و تخصص خود کارت‌های ذکر شده را تعمیر و راه اندازی مجدد نمایند.

گزارش

آیا پرداخت اعتبار قیر تهاتری؛ باعث فساد و رانت می‌شود؟!

با تصویب بند مربوط به اعطای اعتبار ۱۵۰ هزار میلیارد ریالی قیر تهاتری در بودجه ۱۴۰۰، شاهد حضور گسترده نمایندگان مجلس شورای اسلامی جهت دریافت قیر رایگان در شرکتهای تولیدکننده قیر برای حوزه های انتخابیه شان هستیم! به گزارش اقتصادسرآمد از آژانس رویدادهای مهم نفت و انرژی نفت ما، قیر تهاتری، همواره یکی از چالشهای مهم صنعت قیر ایران بوده، امری که در هیچ کشوری مشابهی ندارد. شاید تاکنون موضوع تخصیص حواله های قیر تهاتری آنقدر مورد توجه نبود اما زمانی که رانت پنهان پیمانکاران از این حواله‌های دولتی را بررسی کنیم به سودهای میلیاردی می‌رسیم که تخصیص گیرندگان در لیست را جذاب تر می کند. بند ز تبصره ۱ قانون بودجه سال ۱۴۰۰ وزارت نفت را مکلف می کند مبلغ ۱۵۰ هزار ریال از محل جزء (۲) بند (ب) این تبصره مواد اولیه قیر وی بی (وکیوم باتوم)، نفت خام را به صورت ماهانه در اختیار پالایشگاهها و پتروشیمی ها قرار داده و در حساب های فیمابین خود و خزانه داری کل کشور به شرح ذیل تسویه نمایند.

۱- ۴۸ درصد در اختیار وزارت راه و شهرسازی برای آسفالت راههای فرعی و روستایی و روکش آسفالت شبکه راههای اصلی، فرعی و شهرک های صنعتی و عشایری و معابر محلات هدف بازآفرینی شهری و طرحهای مسکن مهر و طرحهای مسکن ملی.

۲- ۲۰ درصد در اختیار بنیاد مسکن انقلاب اسلامی برای آسفالت معابر و بهسازی روستاها و اجرای طرح (پروژه) های مشارکتی با نهادهای محلی و دهیاری ها با اولویت روستاهای حادثه دیده در اثر حوادث غیرمترقبه.

۳- ۱۷ درصد در اختیار وزارت کشور (سازمانهای ذیربط آن) برای آسفالت معابر شهرها.

۴- ۶ درصد در اختیار بسیج سازندگی سپاه برای مصرف پایگاهها، پاسگاهها و راههای بین مزارع

۵- ۶ درصد

متاسفانه تجربه قیر تهاتری نشان می دهد که دستگاههایی برای پرداخت پول پیمانکار مجبور به دادن حواله قیر به پیمانکاران شده و پیمانکار برای تامین نقدینگی مورد نیازش مجبور شده که قیر را با قیمت پایین تر در بازار آزاد بفروشد که باعث بی نظمی و دامپینگ قیمت شده و با توجه با اختلاف ۵۰ دلاری با قیمت صادراتی قیر آن را مجذوب تر می کند.در اختیار وزارت آموزش و پرورش (سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور) برای نوسازی مدارس و دانشگاه فرهنگیان

۶- ۳ درصد در اختیار وزارت جهاد کشاورزی (سازمان جنگلها و مراتع و آبخیزداری کشور) برای بیابان زدایی و انجام عملیات خاکپوش (مالچ پاشی کردن) سازگار با محیط زیست مورد تایید سازمانهای ذی ربط. بر اساس این بند دستگاههای اجرایی موضوع این بند موظفند سهم استان ها را ظرف دو ماه پس از ابلاغ این قانون به ادارات کل استانی خود اعلام نمایند تا با توجه به پیشرفت فیزیکی طرحهای در دست اجرا و فصل کاری آن استان، اعتبار مربوطه تخصیص یابد. گزارش این بند به صورت سه ماهه توسط دستگاههای اجرایی ذیربط به کمیسیون های انرژی، برنامه بودجه و محاسبات و عمران مجلس شورای اسلامی ارسال می شود. کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات موظف است پس از رسیدگی گزارش، آن را به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید. آیین نامه اجرایی این بند به پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور با همکاری وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی و نفت ظرف یک ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب هیات وزیران می رسد. در شرایطی که کمیسیون تلفیق بودجه مجلس، میزان توزیع قیر تهاتری را که پیشتر به لایحه دولت الحاق کرده بود، از ۲ میلیون به ۴ میلیون تن در سال ۱۴۰۰ افزایش داده بود که با اصلاح نمایندگان مجلس برای رفع ایراد و تامین نظر شورای نگهبان، ۱۵۰ هزار میلیارد ریال به ازای طرح ۴ میلیون تن قیر تهاتری از طرف وزارت نفت اختصاص یافت. هرچند این تصمیم از طرح توزیع حواله ای قیر جلوتر است اما باز مانع توزیع رانت در این بخش نمی شود. در قانون بودجه سالهای ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۸، شرکت ملی نفت مکلف به تامین ۴ میلیون تن وکیوم باتوم قیر تهاتری دستگاههایی مانند وزارت راه و شهرسازی، سازمان نوسازی توسعه و تجهیز مدارس، سازمان امور شهرداری ها و دهیاری های کشور، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی و وزارت جهاد کشاورزی بوده و حواله های قیر در گردش میان سازمان ها، پیمانکاران و قیرسازان فساد و رانت را به همراه داشت و در بودجه ۱۴۰۰ مقرر شده، خزانه داری کل کشور معادل ریالی قیر تهاتری را به حساب قیرساز واریز نموده و بعد از آن، پیمانکاران دستگاهها، محصول در بحث قیر تهاتری یا پرداخت اعتبار ریالی معادل آن، مثلاً وزارت راه می خواهد مشکلاتش را با این قیر تهاتری حل کند و این خودش مشکل جدیدی ایجاد می کند چون این قیر مصرف داخلی دارد و راهی ندارد جز اینکه باز باید صادر شود و دنبال مجوز صادراتی می افتند.با این تفاسیر باز قیر تولید شده به صورت رایگان به دستگاهها و پیمانکاران می رسد و باعث ایجاد فساد و رانت در این بخش شده و آن تاثیر لازم در پروژه های عمرانی را ندارد! به نظر می رسد تصویب قوانینی همچون اعطای قیر تهاتری یا معادل اعتباری آن در مجلس، بیشتر ناظر به اهداف و منافع سیاسی باشد تا واقعاً انجام کار عمرانی! مجموع ظرفیت تولید وکیوم باتوم کشور ۱۲ میلیون تن در سال است که حدود ۶ میلیون به تولید نفت کوره اختصاص دارد و ۶ میلیون دیگر هم به تولید قیر که از این میان ۴ میلیون برای تولید قیر صادراتی و ۲ میلیون تن هم جهت مصرف داخلی است.بیشتر قیرهای تهاتری توسط پیمانکاران در بازار آزاد با نرخ هایی ارزان تر از قیمت واقعی قیر به فروش می رسد و این پیمانکاران حدود ۳۵ تا ۴۵ درصد از فروش قیر تهاتری سود می کنند و بازار قیر هم دچار دامپینگ می شود. متاسفانه تجربه قیر تهاتری نشان می دهد که دستگاههایی برای پرداخت پول پیمانکار مجبور به دادن حواله قیر به پیمانکاران شده و پیمانکار برای تامین نقدینگی مورد نیازش مجبور شده که قیر را با قیمت پایین تر در بازار آزاد بفروشد که باعث بی نظمی و دامپینگ قیمت شده و با توجه با اختلاف ۵۰ دلاری با قیمت صادراتی قیر آن را مجذوب تر می کند. این قیرها به جای استفاده در راه سازی، سر از بازار در می آوردند و همین امر برای برهم خوردگی قیمت ها و تعادل بازار کافی است. تجربه قانون بودجه سال ۱۳۹۸ که قرار شده بود شرکت ملی نفت، به جای اعطای وکیوم باتوم به نهادهای مصرف‌کننده قیر، معادل ریالی قیمت وکیوم باتوم را پرداخت کند ولی در عمل باعث مشکلاتی از قبیل ارائه دو یا بعضا سه قیمت متفاوت برای وکیوم باتوم (یکی قیمت معاونت برنامه‌ریزی وزارت نفت و دیگری قیمت پایه انجمن پالایشگاهها و سوم قیمت رقابت خورده در بورس کالا) که این امر بی نظمی بازار قیر را مضاعف تر کرد. در واقع، حذف و عدم تخصیص قیر تهاتری می تواند مانع تعدد قیمت ها شده و باعث ساماندهی بازار قیر شده و یا با توجه به شرایط اقتصادی کشور که در طول سال های اخیر با آن رو به رو بوده قطعاً اصلی ترین نیاز راه سازان و پیمانکاران نه تامین مصالحی مانند قیر، که رساندن منابع مالی مورد نیاز به پروژه هاست. همچنین نبود ساز و کار عملیاتی خرید قیر باعث شد برخی از نهادهای یاد شده عملا نتوانند قیر مورد نیاز خود را از شرکت های تولیدکننده قیر خریداری کرده و بودجه‌های خرید قیر آنها برگشت خورد. در سال ۱۳۹۹ موضوع قیر تهاتری به‌طور کامل از قانون بودجه کشور حذف شد، ولی منابع لازم برای اجرای پروژه که بخشی از آن نیز مربوط به خرید قیر است به نهادهای ذی ربط داده شد. اما افزایش قیمت قیر در بازار ناشی از رقابت های وکیوم در بورس کالا و همچنین کمبود عرضه قیر در بازار داخلی، باعث شده پروژه ها کماکان با معضل تامین قیر مواجه باشند. در بحث قیر تهاتری یا پرداخت اعتبار ریالی معادل آن، مثلاً وزارت راه می خواهد مشکلاتش را با این قیر تهاتری حل کند و این خودش مشکل جدیدی ایجاد می کند چون این قیر مصرف داخلی دارد و راهی ندارد جز اینکه باز باید صادر شود و دنبال مجوز صادراتی می افتند. باید این رویه به کلی کنار گذاشته شود چون این قیر یارانه ای و تهاتری به صورت یک کوپن درآمده است. در واقع با تهاتری کردن قیر، کالا را بی ارزش کرده و بازار قاچاق را فعال می کنند. نکته مهمتر اینکه با توجه به شرایط اقتصادی کشور که در طول سال های اخیر با آن رو به رو بوده قطعاً اصلی ترین نیاز راه سازان و پیمانکاران نه تامین مصالحی مانند قیر، که رساندن منابع مالی مورد نیاز به پروژه هاست. با توجه به تحریم ها و تحولات جهانی بازار نفت، ایران از بخش عمده درآمدهای ارزی محروم مانده است. در حالی که محصولاتی مانند قیر می توانند ارزآوری بهتری برای کشور داشته باشند. لازم است مدلی طراحی شود که علاوه بر حل مشکل تامین قیر داخل با شرایط بهینه از لحاظ مقدار و قیمت و توزیع سهمیه قیر متناسب با نیاز طرح های عمرانی در همه شهرها؛ متضمن حداکثر بهره برداری از ظرفیت های ارزآوری این محصول استراتژیک نیز باشد.